

ten, i alle tilfælde bliver forvaltningsmyndighed — vejmyndighed — for private fællesveje og stier. Da vejmyndigheden heretter er identisk med vejtilsynsmyndigheden, som defineret i § 7, kan dette sidste begreb udgå, jfr. ændringsforslagene nr. 1 og 7.

Til nr. 3 og 4.

Ændringerne er en konsekvens af ændringsforslag nr. 2.

Til nr. 5.

Da der ikke ved lovforslaget er fastsat klagefrister, der afviger fra den generelle klagefrist på 4 uger, kan formuleringen „når ikke andet er bestemt“ udgå.

Til nr. 6.

Ændringen er af redaktionel karakter.

Til nr. 8 og 9.

Amtsrådsforeningen og Kommunernes Landsforening har i konsekvens af den ændrede kompetencefordeling henstillet, at det pålægges samtlige kommuner i alle tilfælde at udarbejde vejvedtægt omfattende hele kommunen, og således at det i vejvedtægten udtrykkeligt fastslås, hvilke af lovens regelsæt — afsnit II eller III — der skal være gældende for de respektive veje i kommunen. Herudover kan der i vedtægten optages regler om de under ændringsforslag nr. 9, § 02, stk. 2, nævnte forhold, og disse regler kan om ønskeligt begrænses til særlige i vedtægten anførte områder.

Man er enig i, at foreningernes forslag indebærer en hensigtsmæssig forenkling af systemet, og ændringsforslagene under nr. 8 og 9 er udformet i overensstemmelse hermed.

Til nr. 10.

Udarbejdelse af standardvejvedtægt og ministeriel godkendelse af afvigelser fra standardvedtægten overflødiggör godkendelse af samtlige vejvedtægter. Man har derfor accepteret Amtsrådsforeningens og Kommunernes Landsforenings forslag om, at stadfæstelse af vejvedtægter skal foretages af amtsrådene.

Til nr. 11.

I forslagens § 13 er indeholdt regler om, på hvilken måde det skal fastslås, om private fællesveje skal administreres efter de

strengere og mere udførlige bestemmelser i forslagens afsnit III om private fællesveje i byer og bymæssige områder, eller om de skal administreres efter de mere lempelige regler i afsnit II om private fællesveje på landet.

Amtsrådsforeningen og Kommunernes Landsforening har påpeget, at en klarere sondring mellem de to regelsæts anvendelsesområder vil kunne opnås ved at tage udgangspunkt i by- og landzonelovens bestemmelser, således at reglerne i afsnit III umiddelbart gælder i byzoner, og således at kommunalbestyrelserne ved vedtægten — med amtsrådets godkendelse — kan udvide anvendelsesområdet for afsnit III til andre stedligt begrænsede områder, herunder sommerhusområder og bysamfund i landzone.

Man er enig i, at en væsentlig forenkling af bestemmelserne om lovens anvendelsesområde opnås ved at lægge by- og landzonelovens opdeling til grund, og ændringsforslaget under nr. 11 er affattet i overensstemmelse hermed. Det er endvidere præciseret, at reglerne i afsnit III principielt gælder i Københavns kommune. Enkeltbestemmelserne i afsnit III skal dog kun komme til anvendelse i Københavns kommune i det omfang, der ikke i forvejen findes udtømmende bestemmelser i Københavns bygge lov, jfr. stk. 5 og bemærkningerne til forslagens § 13.

Til nr. 12, 20, 21, 28 og 30.

Ved ændringsforslagene bringes forskrifterne om offentliggørelsesformen i overensstemmelse med principperne i lov om kommunernes styrelse.

Til nr. 13.

Det må anses for værdifuldt for de vejberettigede at få vejmyndighedens skøn over omkostningerne ved et vejarbejde, hvorfor der foreslås tilføjelse til § 16 herom.

Til nr. 14.

Tidsrummet, i hvilket vedligeholdelsespligtige efter § 18 kan forlange et vejsyn udsat, foreslås forlænget fra 3 til indtil 6 måneder.

Til nr. 15.

Ændringen er en konsekvens af, at amtsrådets beføjelser som vejmyndighed udgår.